

MEDEDELINGEN EN BEKENDMAKINGEN

EEN NIEUWE VARIANT VAN HET INFLUENZA-A-VIRUS ALS VERWEKKER VAN DE EPIDEMIE VAN 1953

Voorlopige onderzoeken in het viruslaboratorium van de afdeling Inwendige Geneeskunde van het Academisch Ziekenhuis, Leiden, hebben aangetoond, dat het virus van de influenza-A-epidemie, die geheerst heeft in de winter van dit jaar (1953), antigeen zeer sterk afwijkt van de groep A', die gevonden werd als oorzaak van de epidemieën in 1947 en 1949. De stammen uit de epidemie van het jaar 1951 toonden ook reeds afwijkingen van de groep A', doch niet zoveel, dat zij als aparte subgroep mochten worden beschouwd. De studie dezer 1951-stammen is nog in gang, vooral ten aanzien van de vraag in hoeverre zij beschouwd kunnen worden als „overgangen” tussen A'- en 1953-stammen. Daar er iets meer verwantschap bestaat tussen de A'-stammen en die van 1953 in vergelijking met de oude PR₈-stam (epidemieën van 1934 tot 1943) bleef de juiste groepering der nieuw geïsoleerde stammen onzeker, totdat meer volledige onderzoeken werden verricht. Uit het National Institute for Medical Research in Londen (dr. C. H. ANDREWES) en het centrum van dr. T. P. MAGILL in New York komen gelijksoortige berichten. Van de virulentie der nieuwe stammen is nog zo goed als niets bekend. Indien een en ander wordt bevestigd door uitvoeriger proeven zal men een nieuwe aera in de influenza-epidemiologie kunnen verwachten en wordt het denkbaar, dat in de winter van 1955 opnieuw een grotere epidemie voor de deur staat. Ook het vaccinatie-probleem van de influenza staat opnieuw voor de taak zich aan de gewijzigde situatie aan te passen.

Leiden, 4 Augustus 1953

J. MULDER, L. M. BRANS,
Interne Universiteitscliniek

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten.

BLENNORRHOEA NEONATORUM

Mijn handelwijze bij het indruppelen met nitras argenti bij pasgeborenen laat ik afhangen van de aard van het gezin. Leid ik een bevalling in een mij goed bekend, betrouwbaar gezin, dan laat ik het achterwege. Ik heb het zelfs voor de ouders altijd iets beledigends gevonden, als ze wisten, waarvoor die indruppelingen waren bedoeld.

Ken ik het gezin niet, of vertrouw ik het niet, dan druppel ik wel in.

Dat in een grote inrichting gedruppeld wordt, spreekt van zelf.

Amsterdam, 7 Augustus 1953.

J. G. MENKEN

PSYCHOSOMATISCHE ASPECTEN VAN ASTHMA BRONCHIALE

Met veel belangstelling heb ik het artikel van collega GROEN over psychosomatische aspecten van asthma bronchiale in het nummer van 25 Juli j.l. gelezen.

GROEN geeft zelf toe (bl. 1953), dat de resultaten van psychotherapie zonder meer bij volwassenen tegenvielen, althans weinig bestendig waren en pas de combinatie met ACTH het bij deze categorie goed deed, onder andere omdat hierdoor de psychotherapie beter aansloeg. Mijns inziens moet men met een dergelijke conclusie zeer voorzichtig zijn. Als huisarts heb ik de indruk dat de zo en vogue zijnde psychosomatische therapie twee gevaren telt en wel dat van verwaarlozing der andere, somatische middelen en dat van het slechts tijdelijke succes, omdat vaak suggestieve invloed van zoveel belang is. Het treft mij dan ook steeds weer, dat de grote successen in de psychiatrie met somatische middelen worden behaald.

Waar het intussen om gaat is dat men bezig is eindelijk dieper door te dringen tot het wezen der allergische aandoeningen en van asthma in het bijzonder en misschien wel een nieuwe episodische ingeluid wordt, die men die der orgaan- of constitutiepathologie zou kunnen noemen.

Immers, jaren geleden schreven DE KLEYN en zijn tijdgenoten al purine-arme voeding voor bij hun allergische patiënten; een zijner assistenten experimenteerde zelfs al met het bijnierpraeparaat DOCA. Wijlen mej. J. M. KOOY was aanhangster van een vorm van humorale pathologie en vond bij aan allergie lijdenden vaak een verhoogd urinezuurgehalte van het bloed,